

For det første får man rettigheder, der bortset fra a-kassediskussionen stort set svarer til de rettigheder, man har på arbejdsmarkedet i øvrigt. På nogle områder er bestemmelserne lempelige, f.eks. vedrørende optjening, nogle steder er de lidt strammere, men alt i alt er det en lang stribe af forbedringer. Nogle fagforbund og handicaporganisationer har rådgivet deres medlemmer i retning af ikke at tage et fleksjob, fordi det betød, at medlemmerne fraskrev sig retten til at gå på efterløn senere og ikke kunne få sygedagpenge under sygdomsforløb osv. Men nu er de barrierer fjernet, og det vil efter min bedste overbevisning betyde, at flere vil søge de job.

Den anden barriere, der fjernes, har man haft de steder, hvor formidlingen ikke er foregået ordentligt. Jeg har deltaget i en del møder rundt omkring om det rummelige arbejdsmarked, og meldingen er, at interesserede folk, der gerne vil vide noget om fleksjob, nogle gange har voldsomt besvær med at komme igennem det kommunale bureaukrati. Derfor ligger der et forslag om formidlingsenheder, der skal spille en langt mere aktiv rolle, men ikke skal løse myndighedsopgaver.

Det tredje punkt i den offentlige debat har været, at nogle ville være bedre stillet med de nuværende end med de fremtidige førtidspensionsregler. Jeg vil ikke benægte, at det kan være rigtigt for nogle ganske få, nemlig dem, som har haft de meget store fordele af summen af boligydelsesordninger, medicintilskud og af personlige tillæg. Jeg vil derimod bestemt benægte, at regnestykket fra Bureau 2000 holder vand, men det synes jeg vi har brug for at diskutere nærmere i stedet for at råbe tal efter hinanden.

Så vidt jeg kan se, er det tre ting, der ikke holder vand. Jeg tror ikke, at Bureau 2000 har ønsket at tegne et forvrænget billede, men den første ting er en misforståelse, og det vil jeg egentlig bede socialministeren kommentere på et tidspunkt. Eneforsørgere på førtidspension mister nemlig ikke børnetilskuddet, og derfor er beregningerne 900 kr. lavere, end realiteten tilsiger.

Det andet forhold, som jeg mener er forkert, er virkningerne af den gennemførte skattereform, som jo kommer småindkomsterne til gode. Den er ikke indregnet, og jeg kender ikke kroner-ørevirkningen af den, men det vil jeg meget gerne se.

Den tredje og formentlig den helt store fejl i beregningerne er, at man regner med, at alle, der i dag ville få den høje pension, højst får 18.000 kr. om året i handicapkompensation. Men en af

hensigterne med at lave en handicapkompensation uden loft er jo lige præcis, at mennesker, der i dag under det nuværende system ville få tilkendt den høje pension, typisk er dem, der vil sprænge loftet. Det vil jeg også godt have ministerens kommentar til, og jeg synes også, vi må have skriftlige svar.

Hvis de tre forhold, jeg har nævnt her, tillægges en anden vægt, bliver regnestykket et helt andet end det, vi har fået præsenteret i aften, og derfor synes jeg, vi skal bevæge os ud i nogle øvelser med konkrete tal, når vi kommer så langt.

Det fjerde store punkt i den diskussion, der har været i offentligheden, har været, at det store, sorte hul ikke blev lukket. Det vil jeg heller ikke garantere bliver tilfældet, og jeg synes, at både statsministeren og andre politikere skal være forsigtige med sådanne meget sikre garantier. Men jeg vil godt sige, at der er gjort et solidt arbejde for at formindske det hul.

Summa summarum: Man kan diskutere meget, men jeg synes personlig, det er lidt underligt – det tror jeg aldrig jeg har oplevet før i mit politiske liv – at en reform, der betyder øgede udgifter på 2 mia. kr. til førtidspension, når den er helt gennemført i 2020, i den offentlige debat er blevet betegnet som et nedskæringsfelttog af de helt store. Jeg har aldrig før i det politiske liv deltaget i arbejde med en reform, hvor der bruges 2 mia. kr. ekstra til at genere folk en bloc.

Jeg siger ikke hermed, at der ikke kan være et behov for at kigge på enkelte hjørner af reformen. Jeg hørte, at det medgav hr. Erik Larsen fra Venstre også, og det er selvfølgelig derfor, vi udvalgsbehandler lovforslag. Men at tegne det billede i den offentlige debat, at det skulle betyde forringelser i stor stil, forstår jeg ikke, nogen kan have interesse i. Jeg kan ikke se lødigheden i det, og jeg forstår ikke, hvorfor man gør det. Jeg synes derimod, det er helt fair at diskutere konkrete ting og diskutere, om de holder vand.

Jeg vil bare runde af med at sige, at jeg i virkeligheden kun synes, der er én stor mangel i reformen, og det er, at vi ikke fik de nuværende førtidspensionister med. Det er underligt, og jeg tror, at 99 pct. af de henvendelser, jeg får, kommer fra førtidspensionister, der siger: Må vi ikke godt komme med i det nye system? Det vil vi gerne. Hvis det var en rad af nedskæringer, der blev præsenteret, var det formentlig ikke den type af henvendelser, vi fik.

Jeg synes, der er et hængeparti her, og det er klart, at for SF's vedkommende vil vi presse på